

Nyfikenhetsvandring 65 - Andra budet 1 - Att upphöja sitt namn

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01

Detta är nyfikenhetsvandring
65

Kära du, budupptäckare!

Låt oss börja denna vandring med att trona på minnen från fornglada vandringar. Du minns väl vandring 61 där vi spelade upp melodin som leker genom alla buden. Vi tog emot Guds kärleksord. Hans ord av ande och liv och kraft, och vi sjöng sången om den första kärleken.

Sedan var vi mogna att gå in i det första budet. Det budet kändes så viktigt att vi behövde tre långa vandringar genom det. Först gick vi omkring på en vandring där vi bara talade med varandra om vad det innebär att frukta och älska Gud över allting och sätta all tro och förtröstan till honom. Det var vandring 62 .

När vi fick upptäcka Guds goda kärlek började vi få avsky för alla de många andra gudar och krafter som vill dra oss bort från Gud. Det hände på vandring 63 . På nästa vandring vandring 64 fick vi lära känna tre män som vågade satsa sina liv på kärleken till Gud. Vi fick göra ett studiebesök hos dem i en brinnande ugn. Tyckte du att den vandringen var lite för svettig?
Nu ska vi börja med andra budet. För detta bud behöver vi två vandringar. Båda dessa vandringar handlar om vad viktigt ett namn är. Gud känner oss vid vårt namn. Men nu säger Herren, han som har skapat dig & han som har danat dig & :
Frukta inte, ty jag har återlöst dig, jag har kallat dig vid namn, du är min (Jes 43.1).

För Gud är vårt namn så dyrbart. Men det bli allvarligt för oss när vi tar detta namn och upphöjer det och avsätter Gud. Det var det man gjorde i Babel. Där bygger man ett torn som ska vara så högt att det når upp till himlen. Med detta torn ville man säga till Gud: Gud vi behöver inte dig. Vi klarar oss utan dig. Vi når till himlen utan dig. Och resultatet av detta blir att alla går och suckar mot varandra. När vi upphöjer vårt namn trampar vi på Guds namn.

Vi ska göra ett studiebesök i Babel nu. Vi får en bakgrund till andra budet, där vi får upphöja Guds namn, hittar lovsången i hjärtat och ropar: Herre, vår Herre, hur härligt är inte ditt namn över hela jorden! (Psalt 8:1,10). Varning: Om du är otränad kan det bli lite jobbigt att klättra i Babelstornet smala trappor.

Men god upptäcktsklättring önskar dig

Ger vandringen
ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på författarnamnet för denna artikel.

Guds tio ord

Och Gud talade alla dessa ord:
Jag är Herren,
din Gud,

Som har fört dig ut ur Egyptens land,

ur träldomshuset

Andra budet:
Du skall inte missbruka Herrens, din Guds namn ty Herren

skall inte låta den bli ostraffad som missbrukar hans namn.

Vad är det?
frågar Luther och han själv ger svaret:

Vi
skall älska och frukta Gud, så att vi icke brukar hans namn

till onda önsknings, svordommar, vidskepelse, lögn och bedrägeri,

utan åkallar det i all nöd, ber, tackar och lovar.

Vi gör nu ett studiebesök i Babel, staden där man avsätter Gud och gör sig själv ett namn.

(1 Mos 11:1-9)
Detta är
nyfikenhetsvandring 65

Vi stannar till vid fyra platser i Babelberättelsen:

Låt oss göra ett namn (1 Mos 11:1-4)
Då steg Herren ner för att se
(1 Mos 11:5-7)
Det är i Babel man börjar babbla
(1 Mos 11:8-9)
Vad är jag
uppfylld av?

Och så till sist:
Reflektionen

1. Låt oss göra oss ett namn (Läs Mos 11:1-4)

Hela jorden hade ett enda språk och samma ord. Men när människorna bröt upp och drog österut, fann de en lågslätt i Sinars land och bosatte sig där.

De sade till varandra: Kom så slår vi tegel och bränner det!" Teglet använde de som sten, och som murbruk använde de jordbeck.

Och de sade: "Kom, så bygger vi oss en stad och ett torn som har spetsen uppe i himlen. Låt oss göra oss ett namn, så att vi inte sprids ut över hela jorden."

Hela jorden hade ett enda språk. Alla talade på samma sätt. Det fanns bara ett språk och en dialekt. Man använde samma ord och uttryck.

Alla förstår varandra.

Men här är historien om hur människor börjar tala förbi varandra och inte längre förstår varandra.

Detta är historien om några människor som plötsligt kommer fram på scenen.

De bröt upp & de drog
österut & de fann & de bosatte sig
&

Det är alltså människor som blir medvetna om sig
själva. Människor som reflekterar och planerar och tar
initiativ.

Gud har ju befallt människan att gå ut och uppfylla hela
jorden. Men nu hör vi hur människan stannar på sin
vandring. De finner en lågslätt i Sinars land. Det
är ett annat namn för Mesopotamien.

Där slår de sig ned.
De
börjar samarbeta.

Enhet ger styrka.

Kom, så slår vi tegel
&. Kom, så bygger vi oss en stad.

Två gånger hör vi detta kom.

De talar till varandra.

De förstår varandra.

De samlas till konferenser.
De
har grupparbeten om vad de skall göra.

De är fulla av idéer.

Uppfinningsrika. Påhittiga.

Ingen förstår vad detta kan vara för fel.

Berättaren skildrar detta lugnt och avslöjar inte deras
galenskap. Möjligtvis kan man se ett litet leende från
berättaren när han talar om tegel och jordbeck.

Ett bräckligt material.

Berättaren vet att man bör ha stora stenar för stora
byggen.
De bygger en
stad.

Och mitt i staden reser sig en väldig byggnad.

En skyskrapa - högre än alla andra hus.

Ett torn som har spetsen uppe i
himlen.
Är det ett militärt torn?

När människor ser det skulle de fyllas av
skräck.

Och de skulle säga: Vad mäktiga de måste vara som
kan bygga ett sådant torn.
Är tornet uttryck för mänsklig
självhävdelse och mänskligt övermod? Genom

detta torn får vi ett gott rykte.

Vi blir beundrade och kända över hela världen.

Vi ställs i centrum.

Vi får en stor makt.

Och vi får ett stort namn.

Låt oss göra oss ett namn

&

Men detta är inte enda orsaken till detta tornbygge.

Tornet, vars spets skulle räcka upp till himlen, är ett sätt att avsätta Gud.

Gud, vi behöver dig inte!

Vi kan själva nå till himlen.

Babels torn är ett tempel.

En plats där man tillber andra gudar än himlens och jordens skapare.

Babel betyder Guds port, himlens port.

Här börjar det som veckotidningarna nu är översvämmade av: horoskop, stjärnkult, astrologi &

Babel blir ett centrum för astrologi och stjärnkult. Vari består tornbyggarnas synd?

Inte i deras tekniska skicklighet.

Inte i deras sammanhållning.

Deras synd består i att de slår sig samman för att använda sin tekniska skicklighet för att avsätta Gud, himlens och jordens skapare.

Babels torn är en akt av trots mot Gud.

Gud, vi behöver dig inte &

Vi kan beskydda oss själva &

Vi kan bli starka utan dig &

(1 Mos
11:5-7)

2. Då steg Herren ner
för att se (Läs Mos
11:5-7)

Då steg Herren
ner för att se på staden och tornet som människorna
byggde. Herren sade: "Se, de är ett enda folk och de har ett
enda språk. Detta är deras första tilltag och
härefter skall ingenting vara omöjligt för dem vad
de än beslutar sig för. Låt oss stiga ner och
förbistra deras språk, så att den ene inte
förstår vad den andre säger.

Nere på jorden
är människorna duktiga.

De bygger ett väldigt torn, som har spetsen uppe i himlen.
Uppe i himlen
sitter vår Herre och tittar ned.

Han ser att det är någonting de har för sig
där nere.

Men han ser det inte riktigt klart.

Han tar på sig glasögonen.

Han tar fram kikaren &

Nej, han måste stiga ner för att

se vad det är &
Men Gud är inte ensam.

Låt OSS stiga ner
&

Vi hör ett samtal inom den heliga Treenigheten.

Fadern stiger ned tillsammans med Sonen och den helige Ande.

Vad gör de där?

Det första de gör är att förbistra deras
språk, så att den ene inte förstår vad den
andre säger. Gud bryter ned innan han kan bygga upp.

Gud angriper Babel och krossar dess makt och sätter stopp
för allt missbruk av hans gåvor.
Enheten är en Guds gåva. Men den kan
missbrukas. Människor slår sig samman om det som är
ont.

Tekniken är en Guds gåva. Men den kan missbrukas så
att människor förstör både sig själva och
andra.
Härefter skall ingenting vara omöjligt för
dem vad de än beslutar sig för.

Gud har lagt ned fantastiska
gåvor och krafter i människan.

Guds tar inte bort dessa gåvor och krafter.

Men han skapar svårigheter att använda dem.

Han försvårar möjligheterna för människor
att tala med varandra, att konferera och överlägga.

Detta gör inte Gud därför att han är
avundsjuk.

Han gör det för människans bästa.

Enighet utanför Gud är en farlig sak.

Teknik utan ansvar inför Gud är livsfarlig.
Babel är i Bibeln symbolen för
upproret mot Gud.

Det är mot denna upprorets makt, som Jesus, vår Frälsare, kämpar sig till döds (läs Johannes Uppenbarelse 18).

Det är denna onda makt som berusar människan. Och gör henne uppfylld av sig själv. Och när människor går där omkring uppfyllda av människors väldiga gärningar, sprider de omkring sig rädsla för varandra. Otrygghet.

Hyckleri.

Men när den helige Ande blir utgjuten ställs Guds väldiga gärningar i centrum.

Människor förstår varandra igen.

Människor hittar varandra igen.

Människor hittar varandra därför att de fått en ny förankring. Inte i människors väldiga gärningar. Utan i Guds väldiga gärningar.

(Läs om detta i Apostlagärningarna 2:1-13).

(1 Mos
11:8-9)

3. Det är i Babel man börjar babbla (Läs Mos 11:8-9)

Så spred Herren
ut dem därifrån över hela jorden, och de måste
upphöra att bygga på staden. Den fick namnet Babel,
eftersom Herren är förbistrade hela jordens språk,
och därifrån spred han ut dem över hela
jorden.

Gång på
gång har människor velat bygga upp ett
världsrike.

Man skaffar sig ett namn.

Man skaffar sig makt.

Man sätter skräck i andra.

Nimrod, Nero, Alexander, Napoleon, Hitler, Stalin &

Ingen får bygga färdigt.
Människor avsätter Gud.

Man bygger sitt Babel.

Man klarar sig utan Gud.

Vi kan själva stiga upp till himlen.

Vi kan av oss själva både hitta och öppna himlens
port.

Vi har resurser.

Vi har makt.

Vi förtröstar på vår eget namn.
Men Gud tänder den röda lyktan.

Den röda lyktan betyder stopp.

Den kan också betyda: Nu är det fullt.

Nu är måttet rågat.

Och när våra synders mått är uppfyllt, kommer vredesdomen, (se 1 Tess 2:16).

Babel betyder inte, som folket där tror, "Himlens port".

Babel kommer av det hebreiska ordet balál och det betyder FÖRVIRRING.

Det man gör i Babel leder vilse.

Därför sätter Gud stopp för deras synd.

Han förskingrar dem så att de blir spridda ut över hela jorden.

Och han försvårar deras möjlighet att tala med varandra.

Det är i Babel man börjar babbla.

4. Vad är jag uppfylld
av?

AV SIG SJÄLV
AV GUDS ANDE

Låt er uppfyllas av Anden
så att ni talar till varandra
med psalmer, hymner
och andliga sånger

och sjunger och spelar
för Herren i era hjärtan

Tacka alltid vår Gud och
Fader för allt i vår Herre
Jesu kristi namn.

talar vi förbi varandra.
talar vi till varandra:

gnäller vi inom oss.

Sjunger vi i våra hjärtan:

klagar vi på allt.

tackar vi för allt:

Ef 5:18-20

Ger vandringen
ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på
författarnamnet för denna artikel.

Reflektion

Samtala med dig själv
och/eller med någon annan.

(Sänd gärna in dina reflektioner till
oss.)

- Har du under klättringen i Babelstornet känt igen dig själv någonstans?
- Känner du snurret av JAG av alla vindlingar i tornet?
- Vad betyder Guds namn för dig?
- Vad betyder ditt namn för Gud? (se inledningen).
- Hur påverkas det du säger och gör av det som du är fylld av?

På nästa vandring ska vi
se vad det innebär att upphöja Guds namn.

Vår gode vän Martin, han från 1500-talet, ger oss
följande råd:

Vi skall frukta och
älska Gud,

så att vi icke brukar hans namn till onda önskningsar,

svordomar, vidskepelse, lögn och bedrägeri,

utan åkallar det i all nöd, ber, tackar och
lovar.

Ger vandringen
ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på
författarnamnet för denna artikel.